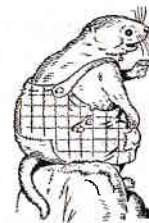

LBRIS

We know
books

AVENTURILE LUI
TONI BIZAM

de THORNTON BURGESS
Ilustrații de HARRISON CADY

Traducere și adaptare de Brad Florescu

ANACRONIC

CUPRINS

I	TONI BIZAM TRAGE O SPAIMĂ ZDRAVĂ	5	XIV	PICĂ ȚESTOSUL ÎI DĂ BĂTAIE	49
II	ÎNTRUNIREA DE LA PIATRAMARE	8	XV	CE DESCOPERISE PICĂ	53
III	ORACOLUL DE LA ZÂMBĂLTOACĂ	12	XVI	UN IAZ CAM NELALOCUL LUI	56
IV	PLANUL LUI TAICA OAC	16	XVII	CINE NE-A LUCRAT AICI?	60
V	O ZI AGITATĂ LA ZÂMBĂLTOACĂ	19	XVIII	VĂRUL MARE MARE AL LUI TONI	64
VI	PUȘTIUL BUNEA NU MAI ÎNȚELEGE NIMIC	22	XIX	LUI TONI ÎI SAR CAPACELE	67
VII	TONI FACE O DESCOPERIRE	25	XX	O CRUNTĂ DEZAMĂGIRE	69
VIII	TAICA OAC PÂNDEȘTE NIȘTE DEȘTE	28	XXI	TONI STĂ DE STRAJĂ	72
IX	PĂRÂUL HOHOT NU MAI HOHOTEȘTE	31	XXII	TONI SE LEAPĂDĂ DE FRICĂ	76
X	DE CE S-A ÎNTORS LUMEA CU FUNDUL ÎN SUS	34	XXIII	CASTOR PAGAIE FACE O FAPTĂ BUNĂ	79
XI	CINCI MINȚI PUSE LA CONTRIBUȚIE	38	XXIV	O ÎNTOARCERE TRIUMFALĂ	84
XII	CĂUTÂND-O CU LUMÂNAREA	41	XXV	PAGAIE SE HOTĂRĂȘTE SĂ RĂMÂNĂ	87
XIII	MONSENIORUL ȘORECARU VEDE CEVA	45			

Editura Anacronic
Domnești, România
www.anacronic.ro

Thornton W. Burgess

The Adventures of Jerry Muskrat

Ilustrații Harrison Cady

Traducere și adaptare Brad Florescu

Redactor Cella-Maria Cujbă

Tehnoredactor Cristi-Alexandru Dragomir

Toate drepturile asupra acestei ediții aparțin Editurii
Anacronic

© Editura Anacronic, 2025
pentru prezenta ediție

Tiparul executat de ArtPrint

ISBN 978-606-95006-9-9

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
BURGESS, THORNTON WALDO

Aventurile lui Toni Bizam / de Thornton W. Burgess ; il. de Harrison Cady ;
trad. și adapt. de Brad Florescu. - Domnești : Anacronic, 2025
ISBN 978-606-95006-9-9

I. Cady, Harrison (il.)

II. Florescu, Brad (trad. ; adapt.)

821.111

I

TONI BIZAM TRAGE O SPAIMĂ ZDRAVĂ

Oare ce-i zisese Mama Bizam despre Puștiul Bunea și capcanele lui? Toni Bizam ședea pe marginea Pietreimari și-și lovea călcâiele, încercând să-și amintească. Adevărul e că Toni n-o prea auzise. Avea alte lucruri în minte la momentul acela. În plus, i se părea că Mama Bizam își făcea mereu griji pentru toate prostiile.

– Mda, își zise Toni umflându-se în pene. Cred că pot să-mi port și singur de grijă. Nu trebuie să stau mereu agățat de șorțul mamei. Ei, și dacă Puștiul lui Bunea a pus capcane la Zâmbăltoacă, ce? Crede el că-l păcălește pe nen-tu Toni? Nu-i așa deștept cum crede. Pot să-i trag țepă după țepă, he, he.

Odată, de pildă, Toni îl păcălise pe Puștiul Bunea că a prins un păstrăv mare în cârlig.

Bizamul se lăsă moale în apa Zâmbăltoacei și înotă până la bușteanul lui favorit când, de pe

mal, apăru moaca lui Petrică Iepuraș.

– Salut, Toni! îi strigă iepurele. Azi-noapte l-am zărit pe Puștiul Bunea. Venea încioace cu sacul plin de capcane. Să fii atent!

– Vezi-ți de treabă, Petrică! Pot să-mi port și singur de grijă, îi răspunse Toni un pic cam țăfnos.

Petrică se încruntă și plecă la peticul lui de trifoi dulce. Nici nu dispăruse bine în pădure, că Vali Nurcuț și Bobi Raton apărură înotând umăr la umăr în Pârâul Hohot. Păreau foarte agitați. Când îl văzură pe Toni, îi făcură semn să se apropie, iar când ajunse lângă ei, cei doi începură să vorbească în același timp, unul peste altul, despre Puștiul Bunea și capcanele sale.

– Să caști ochii, Toni, îl avertiză Vali, care a călătorit mult la viața lui și are o experiență vastă.

– Ete na, evident că pot să-mi port de grijă, răspunse Toni destul de aerian, și o porni din nou spre bușteanul lui.

Dar ce crezi că era în mintea lui? Păi, ce voia el de fapt să știe era *cum* arată mai exact o capcană din asta. Oricât de mare și rotund se dădea, n-avea nici cea mai vagă idee cum arată chestia aia de care trebuia să se păzească.

Când fu aproape de buștean, ceva îi gădilă nasul în mod plăcut. Se opri din înot și amușină. Vai, ce bine mirosea! Și părea să vină fix dinspre buștean. Toni se puse pe înot voinicesc și, în

câteva minute, se cățără pe bușteanul lui preferat, unde fu nevoit să se frece de trei ori la ochi ca să se asigure că vede bine. În fața lui erau câteva felii zdravene de morcov.

Nimic pe lumea asta nu-l încântă pe Toni mai mult decât morcovii. Nici nu mai stătu să se gândească în ce fel or fi ajuns feliile acolo. O apucă pe cea mai la îndemână și o înfulecă. Făcu la fel și cu următoarea. Apoi se apucă să țopăie de bucurie ca un zărghit. Când rămase fără suflare, se așeză să se odihnească și TAC, ceva îl prinse de coadă. Toni chițai de spaimă și durere. Aoleo, ce durere! Se trase și se răsuci, dar nici nu se putea elibera, nici nu vedea în ce s-a prins. Trase și trase, de mai avea un pic și-și rupea coada. Dar văzu că nu se rupea. Așa că mai trase și trase și trase, până când coada îi scăpă din strânsoare atât de brusc, încât Toni căzu în apă cu capul înainte.

Când ajunse acasă, Mama Bizam îi obloji coada rănită și-l muștră:

– Ce ți-am zis eu să fii atent la capcane? Ce ți-am zis?

Toni se opri din văitat.

– Capcană era aia?

Apoi își aminti că, de spaimă, nici nu se mai uitase în ce s-a prins.

– Of, mămico, dar nici nu știu cum arată o capcană. Dacă văd una, cum o s-o recunoșc?

II

ÎNTRUNIREA DE LA PIATRAMARE

Domnul Soare Rotofei se zgâia în jos, spre Zâmbăltoacă. Aproape că uitase să mai urce pe cer, atât de curios era de ce se întâmplă acolo. Ghicești ce se întâmplă?

Păi, la Piatramare avea loc o întrunire, cea mai neobișnuită întrunire care-a existat vreodată. Tăticul tău i-ar zice „miting de protest”. Poate că asta și era, dar nu-i nevoie să folosim termeni atât de complicați. În fine, Mama Bizam îi spusese „întrunire” și probabil că știa cel mai bine, fiindcă ea chemase lumea acolo.

Firește, printre participanți se număra și Toni Bizam, alături de unchi, mătuși și de toți verișorii. Venise și Vali Nurcuț cu tot neamul, inclusiv cu Moș Nurcuț, bunică-său, știrb de aproape toți dinții și cam tare de urechi.

Era acolo și Geo Vidruțu, cu mama, tata și toate rudele lui, până la verii de gradul trei. Și Bobi Raton, care adusese cu el toți ratonii care pescuiseră vreodată la Zâmbăltoacă sau în Pârâul Hohot. Toată lumea părea foarte sobră, extrem de sobră.

Când ajunsese și ultimul întârziat, Mama Bizam se cocoță în vârful Pietreimari și-l chemă pe Toni lângă ea, să-l vadă lumea. Apoi își începu discursul.

– Prieteni de la Zâmbăltoacă și din Pârâul Hohot, v-am adunat aici ca să vă arăt ce-a pățit fiul meu, Toni, și să vă cer părerea. Uitați-vă cum arată coada băiatului. Ce sau cine credeți că i-a făcut asta?

– S-o fi luat la bătaie cu careva și a încasat-o, îi spuse Bobi Raton celui de lângă el, ca un necioplit ce era.

Doamna Bizam îl săgetă cu privirea. Auzise remarca. Ridică o mână ca să facă liniște.

– Prieteni, răspunsul corect este altul: o capcană i-a făcut asta. O capcană de-a Puștiului Bunea! O capcană în care vrea să vă prindă pe voi, pe mine, pe copiii noștri! zise Mama Bizam extrem de gravă. Cei mici nu se mai pot juca în siguranță nici la Zâmbăltoacă, nici pe malurile Hohotului. Ce-o să facem în privința asta?

Întruniții se priviră descumpăniți, apoi

Și Bobi Raton, care adusese cu el toți ratonii care pescuiseră vreodată la Zâmbăltoacă sau în Pârâul Hohot.

începură să vorbească toți deodată, iar dacă Puștiul Bunea ar fi auzit ce se spune despre el la Piatramare, i-ar fi roșit rău de tot obrazul. Cred că-i ieșeau și bășici.

Ce balamuc era la Zâmbăltoacă! Fiecare avea altă idee, toți vorbeau cu toți, nimeni nu asculta pe nimeni. Domnul Nurcuț se enervă și-i zise lui Tataia Vidruțu că e un ignorant și-un băgăreț. Întrunirea amenința să degenereze într-o bătaie generală, când Domnul Raton urcă pe Piatramare și bocăni cu un băț ca să facă liniște. Apoi vorbi:

– Eu zic așa. Dacă nu putem cădea de acord, hai să vorbim cu Taica Oac. Îi spunem totul despre primejdia care ne apasă și îi cerem sfatul. El e foarte înțelept și așa de bătrân încât cunoaște lumea de când era mică. Cine-i de acord, să ridice mâna dreaptă.

O pădure de mâini se ridică imediat și, brusc, toată lumea își recăpătă buna dispoziție și bunele maniere. Se hotărî, așadar, să se trimită după matusalemicul broscoi cunoscut de toată lumea drept Taica Oac.

III

ORACOLUL DE LA ZÂMBĂLTOACĂ

Taica Oac ședea pe frunza lui mare și verde de nufăr. Părea că picotește și că n-are habar de haloimăsul de la Piatramare. Dar bineînțeles că avea habar. Nu se întâmplă aproape nimic la Zâmbăltoacă fără să vadă sau măcar să audă Tăicuțul. Brizuțele Vesele, care umblă de colo-colo prin tot locul, îi povestiseră de-a fir a păr ce se întâmplase, iar când Taica Oac îi văzu pe Toni Bizam și pe Geo Vidruțu apropiindu-se înot de frunzoiul lui, știa pentru ce vin. Și totuși, se prefăcu din cale-afară de surprins când Toni îl salută cu profund respect.

– Bună dimineața, Tăicuță Oac!

– Bună dimineața și ție, Toniță! Te-ai pornit devreme azi, răspunse bătrânul broscui.

– Dacă ai bunăvoința, e nevoie de dumneata la Piatramare, zise Toni.

Broscuiului îi sclipiră ochii, dar răspunse cu un glas cât putu de gros și de răgușit:

– Orrrrac! Toni Bizam, te știi cât ești de ștregar, la fel ca amicul tău, Vidruțu. Ce renghi mai aveți de gând să-mi jucați de data asta?

Toni și Geo luară niște fețe spășite. Într-adevăr, tot timpul căutau să-i joace farse lui Taica Oac.

– Pe cuvântul nostru, Tăicuță, de data asta nu te păcălim cu nimic, spuse Toni. E o întrunire la Piatramare. Se discută ce-am putea face ca să nu mai pună Puștiul Bunea capcane la Zâmbăltoacă și la Hohot. Toată lumea așteaptă un sfat de la matale, că ești atât de bătrân și de înțelept. Te rugăm, vino!

Taica Oac își netezi vestuța alb-gălbuie și se prefăcu a evalua situația cu mare atenție și îngrijorare. Toni și Geo ședeau ca pe ghimpi. În cele din urmă, bătrânul grăi:

– Așa cum ai spus și tu, Toni Bizam, sunt un broscui foarte bătrân, iar până la Piatramare e drum lung.

– Urcă în spinarea mea și te duc eu până acolo, răspunse prompt Toni.

– Mi-e c-o să mă scapi, zise Tăicuțul.

– Nu, n-o să te scap. Ai încredere în mine!

Taica Oac se aburcă în spinarea bizamului,